

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Mgr. M. S.**, zastoupeného Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2009, čj. MV-84362-5/KM-2009, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2013, čj. 10 A 45/2010 – 34,

### t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

1. Podáním ze dne 15. 9. 2009 žalobce požádal Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ředitelství“), podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), o poskytnutí záznamů z telekonferencí, které ředitelství uskutečnilo ve dnech 30. 7. a 31. 7. 2008.
2. Přípisem ze dne 23. 9. 2009, čj. CPR-13169-1/ČJ-2009-009CPI, ředitelství sdělilo žalobci, že požadované informace nemá k dispozici, a proto je nemůže žalobci poskytnout.
3. Žalobce brojil proti postupu ředitelství stížností podle § 16a informačního zákona. Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2009, čj. MV-84362-5/KM-2009, žalovaný potvrdil postup ředitelství podle § 16a odst. 6 písm. a) téhož zákona.
4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 27. 6. 2013, čj. 10 A 45/2010 – 34, odmítl.
5. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností.

6. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nebyly splněny.

7. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

8. Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost spolu s kasační stížností, ani později ve lhůtě, kterou mu soud stanovil usnesením ze dne 11. 9. 2013, čj. 8 As 82/2013 – 8. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 16. 9. 2013, soudem určená lhůta 2 týdnů pro zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 30. 9. 2013. Stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ani později, ke dni rozhodování soudu.

9. Nejvyšší správní soud uzavřel, že podmínky řízení o kasační stížnosti nebyly splněny, proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

10. Podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. října 2013

JUDr. Jan Passer  
předseda senátu